

lovforslagets §§ 9-11, § 12, stk. 1-3 og § 13 (samt sanktionsbestemmelsen i § 29) skal gælde for inkassovirksomhed, som udøves af selvstændige advokater, herunder advokatselskaber m.v., og af pengeinstitutter. Undtagelsesbestemmelsen gælder ikke for advokater, der udfører inkassovirksomhed som ansat i andre erhvervsvirksomheder, foreninger m.v.

Ved pengeinstitut forstås banker, sparekasser og andelskasser, jf. herved lov om banker og sparekasser § 1.

Efter *stk. 3* er offentlige myndigheders inddrivelse af fordringer undtaget fra loven. Det gælder således f.eks. kommunernes inddrivelse af hustrubidrag og Hypotekbankens inddrivelse af fordringer for andre offentlige myndigheder.

Endvidere foreslås det at undtage beskikkede auktionslederers inddrivelse af købesum og auktionsomkostninger hos auktionskøbere. Antager en auktionsleder et inkassobureau til at inddrive auktionskøbesummen, vil inkassobureauets inddrivelse være omfattet af loven.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 4.1.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til § 1 i arbejdsgruppens lovudkast, idet dog også inkassovirksomhed, der udøves af pengeinstitutter, foreslås undtaget fra bestemmelserne om autorisation m.v.

Til § 2

Bestemmelsen definerer »inkassovirksomhed«.

Efter bestemmelsens *1. led* forstås herved erhvervmæssig inddrivelse af fordringer for andre.

For at inddrivelse kan anses for *erhvervmæssig* må der bl.a. være tale om, at den normalt udøves mod vederlag, f.eks. i form af tjenesteydelser o.lign., eller økonomisk bidrag i en eller anden form, herunder ved kontingenter, medlemsbidrag m.v. Det forudsættes således, at såfremt f.eks. en interesseorganisation inddriver fordringer for sine medlemmer, vil inddrivelsen være omfattet af loven, uanset at organisationen ikke beregner sig andet vederlag herfor end (en del af) det almindelige medlemsbidrag.

Inddrivelse af fordringer behøver ikke at være den pågældendes hovederhverv, men virksomheden må dog normalt have et vist, ikke ubetydeligt omfang og foregå med en vis regelmæssighed for at kunne anses for erhvervmæssig. Et vist forretningsmæssigt tilsnit, f.eks. udformning af nærmere procedurer for inddrivelsen, herunder anvendelse af standardrykkerskrivelser, vil også tale for, at inddrivelsen må anses for erhvervmæssig.

Inddrivelse, der må betegnes som lejlighedsvis og tilfældig, vil således ikke være omfattet af loven. Som eksempel på sådan inddrivelse kan nævnes tilfælde, hvor en person eller virksomhed, der har krav på erstatning som følge af en skadevoldende handling, ved forfølgelse af sit eget krav medtager andre skadelidtes krav, som er opstået i forbindelse med samme skadevoldende handling. Privatskiftende arvingers inddrivelse af afdødes fordringer vil heller ikke være omfattet.

Inkassovirksomhed omfatter efter bestemmelsen erhvervmæssig *inddrivelse* af fordringer. Bistand til vurdering af et pengekravs eksistens og omfang er således ikke i sig selv omfattet af loven.

Efter bestemmelsen omfatter loven *ethvert led* i forbindelse med erhvervmæssig inddrivelse af fordringer. Det er således uden betydning, om et inkassobureau, der udsender rykkerskrivelser o.lign., også f.eks. forestår personlige henvendelser til skyldneren. Hvis f.eks. et kreditplysningsbureau på vegne af dets abonnenter regelmæssigt udsender forslag til frivillige forlig til skyldnerne, må dette – selv om bureauet ikke i øvrigt beskæftiger sig med inddrivelse og ikke modtager beløb på abonnenternes vegne – anses for at være et led i erhvervmæssig inddrivelse af fordringer.

Det foreslås, at loven alene skal omfatte inddrivelse *for andre*. Hermed er erhvervsvirksomheders inddrivelse af egne fordringer (egeninkasso) ikke omfattet, medmindre der er tale om erhvervmæssigt opkøb af forfaldne fordringer, jf. herom nedenfor. Afgående for, om der er tale om inddrivelse for andre eller egeninkasso er, om inkassobureauet m.v. og kunden er forskellige juridiske enheder. Har et selskab f.eks. en inkassoafdeling, der forestår inddrivelsen af selskabets fordringer, er der tale om egeninkasso. Foretages inddrivelsen derimod af en selvstændig juridisk enhed inden for en koncern, er der ikke tale om egeninkasso, selv om der eventuelt kun inddrives fordringer for de koncernforbundne selskaber.

Efter bestemmelsens *2. led* omfatter loven også inddrivelse af fordringer, som er købt efter forfaldstid med henblik på erhvervmæssig inddrivelse på egne vegne. Inddrivelsen skal være tænkt som en indtjeningskilde for virksomheden. Ved bedømmelsen heraf kan der lægges vægt på, om pengekravene kursfastsættes i forbindelse med erhvervselv, evt. som led i en bedømmelse af kraveres beskaffenhed. »Erhvervmæssig« skal i øvrigt forstås på samme måde som nævnt ovenfor. Der behøver således ikke at være tale om den pågældendes hovederhverv, men virksomheden skal dog have et vist omfang og en vis regelmæssighed for at kunne anses for er-